

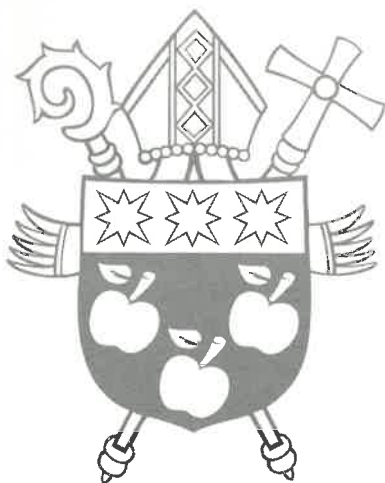
PRO KŘEŠŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

setkání

3

březen 2012
ročník XXII.

Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům

Důležité přikázání lásky k bližnímu od nás vyžaduje, abychom si uvědomovali, že jsme zodpovědní za druhého člověka, který, stejně jako já, je Božím stvořením; toto přikázání nás i povzbuzuje, abychom si to uvědomovali. (...) Budeme-li pěstovat vizi bratrství, pak solidarita a sprá-

vedlnost, jakož i milosrdenství a soucit, přirozeně vytrysknou z našeho srdce. Boží služebník Pavel VI. prohlašoval, že dnešní svět trpí především nedostatkem bratrství: „Lidstvo strádá těžkou chorobou. Její příčina netkví ani tolik v tom, že přírodní bohatství

Pokračování na 3. straně.

Netradiční křížová cesta

Ilustrace Roswithy Betzové

Ježíš je odsouzen k smrti

Ježíš přijímá svůj kříž

Ježíš padá pod křížem

Ježíš potkává svou matku

Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi nést kříž

Veronika podává Ježíšovi roušku

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Živá církev v Tanzanii	4
Vzpomínkové setkání	5
Vzpomínka na Vojtěcha	5
Farní evangelizační buňky	6
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Večer mladých na Slivici	7
Celostátní fórum mládeže ve Žďaru n. Sázavou	7
Pozoruhodný kousek divadla	7
Plánované akce	7
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Výdej polévky pro lidi bez domova v českobudějovickém Azylovém domě	8
Farní charita J. Hradec informuje	8
Činnost Poradny pro cizince a migranty	8
Pomoc v nouzi	8
Dům sv. Františka pro seniory informuje	9
Dobrovolně v nemocnici	9
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
VII. světové setkání rodin v Miláně	10
Připravujeme	10
„Prázdné hnízdo“ a co teď?	11
Můžeme si porozumět?	12
Poděkování za sbírku Misijní neděle	12
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Střípky z jindřichohradeckého vikariátu	13
Dětský karneval v Jindřichově Hradci	14
Setkání dětí na Klokotech	14
Dětské vikariátní poutě v r. 2012	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Stal se zárak.....	15
O hodinu více	15
Dětský karneval	16
K čtení doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Rádio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 16. 4. 2012.
Uzávěrka je 6. 4. 2012.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Rídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Pokračování z 1. strany obálky.

se ztenčuje nebo že si je sobecky přivlastňuje několik málo jedinců, ale spíše v uvolnění bratrských svazků jak mezi jednotlivci, tak mezi národy“.

Pozornost vůči druhému člověku v sobě zahrnuje to, že mu přejeme dobro ve všech jeho podobách – fyzické, morální i duchovní. Zdá se, že současná kultura ztratila smysl pro dobro a zlo, zatímco je třeba s naléhavostí znovu zdůrazňovat, že dobro existuje a vítězí, protože Bůh „je dobrotivý a prokazuje dobrodiní“ (Žalm 119, 68). Dobro je tím, co ochraňuje a posiluje život, bratrství a společenství. Zodpovědnost vůči bližnímu tedy znamená chtít a konat dobro pro druhého a přát si, aby se i on otevřel logice dobra. Zajímat se o bratra znamená otevírat oči pro jeho potřeby.

(...) Nikdy nesmíme být „neschopní milosrdenství“ s tím, kdo trpí. Naše srdce nikdy nesmí být natolik pohlceno vlastními záležitostmi a problémy, aby před křikem chudého ohlucho.

(...) Církevní tradice zahrnuje mezi skutky milosrdenství i „napomínání hříšníků“. Je důležité znovu získat tento rozměr křesťanské lásky. Při uskutečňování zla se nesmí mlčet. Mám zde na mysli postoj těch křesťanů, kteří se z lidských ohledů nebo prostě z pohodlnosti přizpůsobují běžné mentalitě, místo aby bratry varovali před takovými způsoby myšlení a jednání, které jsou v protikladu k pravdě a nevedou po dobré cestě. Křesťanské napomenutí však nikdy není vedeno duchem odsuzování nebo obviňování, ale vždy je uváděno do pohybu láskou a milosrdenstvím a pramení z opravdové péče o bratrovo dobro.

(Z poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2012.)

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

13. 3.	(út)	České Budějovice, biskupství – Postgraduál – oba biskupové
Lomec – Fatimski den (17 hod.) – biskup Jiří
15. 3.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář – Mše sv. pro bohoslovce – biskup Jiří
17. 3.	(so)	České Budějovice – Oblastní setkání hnutí Fokolare – biskup Pavel
19. 3.	(po)	České Budějovice, Kaple sv. Josefa – Svátek sv. Josefa (17 hod.) – biskup Jiří
19.-26. 3.	(po-po)	Svatá země – Pout' – biskup Pavel
20. 3.	(út)	České Budějovice, klášterní kostel – Kněžský den – biskup Jiří
26.-28. 3.	(po-st)	Svatá Hora – Setkání okresových vikářů – oba biskupové
30.-31. 3.	(pá-so)	České Budějovice – Diecézní setkání mládeže – oba biskupové
1. 4.	(ne)	České Budějovice, klášterní kostel – Květná neděle (9.30 hod.) – biskup Jiří
4. 4.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel – Mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice – Návštěva Kněžského domova – oba biskupové
5. 4.	(čt)	České Budějovice, klášterní kostel – Missa chrismatis (9.30 hod.) – oba biskupové
České Budějovice, klášterní kostel – Obřady Zeleného čtvrtku (17 hod.) – biskup Jiří
6. 4.	(pá)	České Budějovice, klášterní kostel – Obřady Velkého pátku (17 hod.) – biskup Jiří
7. 4.	(so)	České Budějovice, klášterní kostel – Velikonoční vigilie (20 hod.) – biskup Jiří
8. 4.	(ne)	České Budějovice, klášterní kostel – Mše sv. (9.30 hod.) – biskup Jiří
10. 4.	(út)	České Budějovice, biskupství – Postgraduál – oba biskupové
12. 4.	(čt)	Soběslav – Vikariátní konference tábořského vikariátu (9 hod.) – biskup Jiří
Praha, sv. Ignác – Mše sv. pro absolventy Gymnázia Bohosudov (10 hod.) – biskup Pavel
13.-15. 4.	(pá-ne)	Sv. Hostýn – Setkání poutníků – biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Živá církev v Tanzanii

Často se přesvědčujeme o tom, že je velmi těžké uvést myšlenky 2. vatikánského koncilu do praxe. Koncil nás totiž s velkým důrazem vede k tomu, abychom se snažili vidět a žít církev jako Boží lid. Máme opustit představu církve jako chladné a neosobní instituce, zřít se klerikální i laické arogance či pasivity, a naopak se máme nechat inspirovat prvotní církví shromážděnou kolem apoštolů, vnímat druhé a zajímat se jeden o druhého jako o bratra či sestru. Snažení je to velmi náročné, likviduje se při něm totiž naše sobectví a sebezakřivenost. A je to výzva pro lidi všude po světě. Bylo pro mě velkým překvapením, když jsem našel velmi inspirující pokusy o žití církve jako Božího lidu uprostřed tanzanských močálů. Jistě ne bezproblémové, ale inspirující určitě.

Do Tanzanie jsem se dostal na pozvání svého kamaráda Norberta Kalimang'asi, se kterým jsem studoval tři roky v Římě. Nejdříve jsme zdolali nejvyšší horu Afriky Kilimanjaro a poté se vydali na jih do Norbertových farností. K jeho faře v městečku Mpanga nás zavedla asi 170 kilometrů dlouhá „polňačka“, která procházela divočinou, kolem malých vesniček, rýžových plantáží i banánových hájů. S Norbertem jsme v neděli prožili dvě mše sv.

Mnohé člověk už asi čeká, protože častokrát slyšel o afrických zpěvech a tancích během liturgie. A bylo to opravdu překrásné. Slavnostně oblečení lidé, ochotní věnovat liturgii dost času, tančí, zpívají, oslavují Pána a společně se modlí za sebe navzájem.

Jak už jsem naznačil v úvodu, jedna věc mě tam ale opravdu překvapila a zaskočila. Protože farností je mnoho a kněží málo, dostane se kněz do některých oblastí jen jednou za měsíc. A proto se tanzanská biskupská konference snaží vést věřící k samostatnosti. Věřící podle oblastí, kde bydlí, vytvářejí deseti až dvacetičlenné modlitební skupinky. Jednou týdně, mimo nedělní bohoslužbu, se tato skupinka sejde u jednoho z členů. Společně čtou Písmo a modlí se. Každá skupinka nese jméno nějakého světce a demokraticky si volí svého vedoucího, přičemž volební období jsou tříletá. Při modlitbě se snaží postihnout především to, co se děje v jejich rodinách a okolí. Pokud by se vyskytly problémy, dají vědět knězi, který je navštíví a nabídne pomoc.

Při nedělní sbírce se peníze nevybírají společně, ale právě po skupinách. Hned po mši se spočítají a určí se, na co peníze půjdou. Mimo tuto strukturu má ještě každá farnost svého „churchmana“, který je také volen a stará se o celkový chod farnosti. Samozřejmě, přináší to mnoho těžkostí, ale lidé žijí křesťanstvím, alespoň mě to tak připadalo, více jako Boží lid. Jsou více spolu, ví o sobě a o svých potřebách a navzájem si pomáhají.

Když jsem stál v kostele a sledoval to, usvěd-

čovalo mě to z mé kněžské pohodlnosti a uzavřenosti, ale zároveň také povzbuzovalo k novému snažení. A tak jsem si z Tanzanie neodvezl jen dobrou kávu, vzpomínky na hor-

ský výstup a zážitky ze safari, ale také veliké duchovní povzbuzení a inspiraci pro službu v církvi. A za to jsem Bohu zvlášť vděčný.

Josef Prokeš, foto Tomáš Šiástka

Vzpomínkové setkání

Třikrát ročně pořádáme v hospici Vzpomínkové setkání. Zveme pozůstalé, kteří nám svědili své těžce nemocné blízké, abychom je doprovodili na Druhý břeh života. Poslední setkání proběhlo 25. února 2012.

Při bohoslužbě jsme vzpomínali na zemřelé, kteří nás opustili na podzim minulého roku. Jejich jména jsou zapsána v „Knize živých“, která byla všem přítomným k dispozici. Při příchodu na bohoslužbu obdržel každý svíčku, již si zapálil jako vzpomínku na svého blízkého a položil ji na pietní místo v kapli, kde svíce hořely a připomínaly zemřelé v průběhu mše sv. Po skončení obřadu následovalo agappé – setkání pozůstalých se zaměstnanci při pohoštění. Vzpomínalo se na společně prožité chvíle, na doprovázení, na to, že odchod z tohoto světa mohl být snazší a pokojnější, než se řada lidí domnívá. Snad i proto bylo setkání nikoli přespříliš truchlivé. Naopak spíše milé, plné naděje, ba i úsměvů... -rh-

Vzpomínka na Vojtěcha

V únoru uplynul rok, kdy po dlouhém utrpení odešel na věčnost Vojtěch Vágai – první římsko-katolický romský duchovní v České republice.

Narodil se na Slovensku, v mládí žil a ministroval v Českém Krumlově a vyučil se malířem. Když pro nemoc nemohl vykonávat řemeslo, dostal ve Stavebním podniku náhradní práci ve vrátnici, kde se potají začal vzdělávat v teologii.

Po pádu komunistické totality mu nově jmenovaný biskup Mons. Miloslav Vlk doporučil Teologickou fakultu v Českých Budějovicích. Studium pro něj nebylo snadné – vždyť musel být třem svým synům vzorem studenta s dobrým prospěchem. Na jáhna byl vysvěcen v roce 1993.

Seznámili jsme se s Vojtěchem v našem třeboňském kostele při jeho opakovaných lázeňských pobytech. Stával při slavení eucharistické oběti po boku P. Hugo Pitla a pochvaloval si, že může být denně přítomen na mši svaté. Sám totiž býval jen na bohoslužbách slova, které sloužil ve farnostech v okolí Českého Krumlova.

Věřím, že každý, kdo poznal Vojtěcha s jeho laskavou a optimistickou povahou a poznal jeho opravdový a obětavý život z víry a síly modlitby, ze které čerpal energii k práci pro církve, na něj rád vzpomíná.

Děkujeme za jeho život, přátelství, pohodu, humor a radost, které rozdával v hojné míře, když například poutavě a s noblesou vyprávěl nejrůznější historky ze života církve.

Děkujeme Vojtěchově manželce paní Aničce a celé rodině, že stála věrně po jeho boku nejen když pro církve pracoval, ale i poslední dva roky, kdy pro ni trpěl. Své utrpení obětoval za svého syna Vojtěcha, který právě končil teologická studia v pražském semináři.

Poslední rozloučení s Vojtěchem bylo velikou slavností za účasti otce biskupa, řady jáhnů a kněží a mnoha věřících. Obřady na hřbitově v Českém Krumlově pak dojemně vedl jáhen Vojtěch Vágai mladší, který během nemoci svého tatínka přijal jáhenské svěcení.

Kněžského svěcení svého syna se Vojtěch nedomohl, přesto věříme, že jej i nás všechny svými přímluvami z nebeských výšin i nadále provází... -paet-

HLAVNÍ POUTĚ

16. 6. Malá pouť k Neposkvrněnému srdci Panny Marie (P. Mgr. Ing. Řehoř Jiří Žáček O.Praem.), začátek v 16 hod.

15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. v 10 a 17 hod. (P. Václav Hes), 19.00 varhanní koncert

18. 8. Hlavní pouť ke Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (8.00 mše sv. s novokněžským požehnáním, hl. mše v 10.00 kard. Dominik Duka, OP; 14.00 diskuse s kard. Dukou; 15.00 Klokotské hodinky s požehnáním)

Klokoty 2012

19. 8. Nedělní mše sv. v 10 hod. (P. Gozard Pavel Cetkovský, O.Carm.); 15.00 Klokotské hodinky se svátostným požehnáním

PRVNÍ SOBOTY NA KLOKOTECH

Od května do října budou přednášející zároveň hl. celebranti farní mše sv. v 17 hod. (13-16 hod. přednáška, 16 hod. modlitba Klokotských hodinek, 16.30 modlitba růžence a svá-

tost smíření)

5. 5. SVÁTOSTI I. – INICIAČNÍ Mons. ThDr. Michael Slavík

2. 6. SVÁTOSTI II. – UZDRAVUJÍCÍ A SPOLEČENSTVÍ - ThLic. Norbert Vehovský, O.Praem.

7. 7. CÍRKEV - P. ThLic. Prokop Brož ThD.

4. 8. DESATERO - P. doc. Mgr. Jindřich ŠRAJER, Dr. theol., SDB

1. 9. DUCH SV., LIDSKÁ DŮSTOJNOST - ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, Th.D.

FARNÍ EVANGELIZAČNÍ BUŇKY

V předchozích článcích jsme si mohli uvědomit, že evangelizace musí nutně začít proměnou uvnitř farnosti. Také jsme si řekli, že evangelizace nemůže být nikdy aktivita jednotlivce, protože evangelizace ve farnosti musí přirozeně vycházet z existujícího živého společenství se zájmem o šíření víry. Pokud takové společenství neexistuje, je založení farní evangelizační buňky jednou z možností, jak rozběhnout živé společenství ve farnosti. Jedná se o jedno nebo více malých společenství angažovaných farníků, nejlépe podobného věku. Důraz je na omezený počet členů jedné buňky. Ve velkém společenství se lidé cítí ztraceni, neboť takové společenství je obvykle neosobní. V malém společenství je možné jeden druhého poznat a sdílet se; zkrátka vytvářet živé mezilidské vztahy a společně prožívat a prohlubovat svůj osobní vztah s Kristem. Farní evangelizační buňky, které zahájila komunita Blahoslavenství ve farnosti v Dolanech u Olomouce, mají max. 10 členů. Každá buňka přijímá nové členy, roste a posléze se dělí. Jedná se o napodobení buněk v lidském organismu. Dělení není důkazem úspěchu buňky, ale ukázkou, že je zdravá. Růst se uskutečňuje díky osobnímu pozvání, které je založeno na osobních vztazích, sympatiích a přátelství. Buňka, která se po několika letech působení nedělí, je považována za nemocnou, neboť není životaschopná a společenství je nejspíš spíš zaměřeno dovnitř než ven.

Benedikt XVI. mluvil v r. 2009 o vytvoření „vestibulů v církvi“. Farní evangelizační buňky mají být těmito vestibuly. Tvoří tzv. Oikos – dům. V tomto domě se lidé učí milovat ty, kteří jim mají být nejbližší: bratry a sestry v Kristu. Nelze totiž skutečně evangelizovat ty, kteří jsou Kristu vzdáleni, nemilují-li ty, s kterými mne pojí vztah k Pánu Ježíši. „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ A kde lze lépe poznat kolik skutečně máme křesťanské lásky než ve společenství křesťanů, jehož členy jsem neměl možnost si vybrat. Farní evangelizační buňka nemá být jen nějaké setkání vytržené z každodenního kontextu, ale setkání lidí, kteří cítí zodpovědnost jeden za druhého a za životnost buňky. Členové buňky si jsou vzájemnou oporou také v každodenním životě, pomáhají si v nejrůznějších životních strastech.

Farní evangelizační buňka má svého duchovního pastýře, což ale neznamená, že se aktivně zapojuje, natožpak vede takové společenství. Naopak, na setkání kněz zpravidla nedochází. Farní evangelizační buňky vychází z myšlenky, že laici jsou spoluodpovědní za život farnosti, neboť jsou členy jedné velké farní rodiny. Kněz jakožto pastýř shromažďuje své stádo. Pak odhaluje charismata, dává odpovědnost a důvěru laikům a uschopňuje jednotlivce k samostatnému růstu ve vztahu s Pánem; kněz ve vztahu k vzniklé buňce bere na sebe roli motivátora a vede farníky k samostatnosti a spoluodpovědnosti, ale provází buňku svým slovem, často ve formě audionahrávky. Různé dary tak mají možnost se projevit v různých službách. Kdosi řekl, že v našich diecézích budeme těžko hledat takové kněze a laiky. Farnost Dolany je důkazem, že to jde, když se chce. Ba dokonce se ukázalo, že laik bez vzdělání, ale s životní moudrostí posílenou živým vztahem s Pánem, může klidně vést buňku, v níž jsou i vysokoškolaři, badatelé, vědci.

Úkolem buněk je být místem horoucí víry a lásky, kam lze pozvat tzv. ztracené a zatoulané ovečky. Buňky jsou založeny na osobních mezilidských vztazích, na předpokladu, že mít lidi „lidsky“ rád, znamená otevírat jim i sobě cestu ke Kristu v Církvi. Setkání s žitou vírou malého společenství je přípravou pro setkání s farností jako takovou a liturgickým životem církve. Farní evangelizační buňky nemůžou být jediným evangelizačním prvkem farnosti. Pokud by tomu tak bylo, pak se klidně můžou stát ghettem nebo sami sebe považovat za elitu, za lepší. Farní evangelizační buňka má být tedy jedním z impulzů žité víry v živé farnosti. Farnost, která touží rozvinout evangelizační rozměr svého působení, by měla začít pravidelnou eucharistickou adorací.

Buňky tedy nevede kněz, ale knězem pověřený vedoucí, který setkání připravuje a moderuje. On je hlavní kontaktní osobou buňky. Vedoucí mají pravidelné setkání s knězem a radí se s ním a mezi sebou o nejrůznějších otázkách a obtížích. Farní evangelizační buňky se setkávají jednou týdně. Cca 90 minutové setkání má sedm kroků: (1) Modlitba chval, (2) vyzvání Ducha svatého, (3) sdílení o tom, jak se Bůh zjevoval v mém životě a jak jsem (ne)byl k dispozici, (4) promluva, vesměs na zvukovém nosiči, (5) modlitba, (6) novinky z farnosti, (7) přímluvná modlitba. Klade se velký důraz na dodržení časového harmonogramu. Adorace Nejsvětější svátosti je považována za základ evangelizace, neboť skrze ni necháváme působit živého Boha.

Může se zdát, že farní evangelizační buňky tvoří v rámci farnosti ghetto nebo dokonce elitu. Opak je pravdou: buňky mají být živou součástí farnosti. Nejenže se ve farnosti aktivně angažují podle možností a schopností jednotlivců, ale zároveň jsou zaměřené na růst: přijímají lidi z venku, např. rodiče žádající o křest dítěte, snoubence, katechumeny, přátele, sousedy, příbuzné. Cílem je, aby buňka rostla a pak se rozdělila. Neroste-li a nedělí se, ztrácí smysl a umírá.

Farní evangelizační buňky vznikly v r. 1982 v katolické církvi v jižní Koreji. V Evropě se objevily poprvé r. 1987 v Miláně. Během dvaceti let se počátečních 15 buněk farnosti sv. Eustorgia rozrostlo 138 společenství, což představuje cca 1 500 osob. Papežské uznání obdržely v r. 2009. Začátkem r. 2011 vznikly v Dolanech 4 farní evangelizační buňky, které mají v současné době přibližně 40 členů. Již po jednom roce je vidět, jak tato společenství pomáhají jednotlivým členům nejen v jejich osobním vztahu s Ježíšem, ale přivádějí je také k zdravé, konstruktivní a konkrétní spoluodpovědnosti za celé farní společenství, skrze charismata, která byla v průběhu fungování buněk odhalena.

Více informací: **Komunita Blahoslavenství, 783 16 Dolany 24, tel. 585 396 638, dolanykom@seznam.cz**
Helena Pekárková, P. Tomas van Zavrel

Farnost Tábor-Klokoty
 a obláti P. Marie Neposkvrněné

srdečně zvou
 na 4. přednášku kurzu „CEMU VĚŘÍME“

14. dubna (posun) 2012
**KŘESŤANSKÉ TAJEMSTVÍ
 – LITURGIE**

Mgr. Ing. Zdeněk Demel, Th.D., SDB

Harmonogram:

13-14 hod. - 1. blok přednášky
přestávka

14.20-15.20 hod. - 2. blok přednášky
přestávka

15.40-16: hod. - diskuze

Kurz se koná formou přednášek a následné besedy s přednášejícím vždy první sobotu v měsíci (13-16 hod.) v exercičním domě Emauzy. Je určen pro farníky, vikariát a zájemce z řad široké veřejnosti. Kostru cyklu tvoří základní témata z Katechismu katolické církve.

Římskokatolická farnost Římov

zve na

ŘÍMOVSKÉ PAŠIJE

ZPĚVEM A MODLITBOU
 BUDOU ZBOŽNÍ VĚŘÍCÍ
 DOPROVÁZET KRISTA,
 SVÉHO SPASITELE,
 ŘÍMOVSKÝMI PAŠIJEMI

**o Květné neděli 1. dubna 2012
 od 13 hod.**

*Vyjdeme v Duchu a v Pravdě
 od misijního kříže z poutního areálu
 touž křížovou cestou,
 již krácel náš Pán pro naši spásu
 od Večeřadla, kde se rozloučil
 se svou Matkou.*

*Římovské pašije o 25 zastaveních
 jsou přesnou a pravděpodobně jedinou
 kopií Jeruzalémských pašijí, které
 již staletí v Davidově městě nejsou.
 Na 6,5 km dlouhou křížovou cestu
 doporučujeme obutí do nepohody.*

Kristovo utrpení – Passio Christi
 budeme zbožně rozjímat
 na Římovských pašijích také
na Velký pátek od 12 hod.

Bližší informace
 na tel. 387 987 244,
 mobil 723064946,

e-mail: farnostrimov@centrum.cz
 www.rimov.eu

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Večer mladých na Slivici

V pátek 17.2.2012 proběhl první Večer mladých v tomto roce v píseckém vikariátu.

Sešli jsme se na malebné faře ve Slivici, která hraničí s pražskou arcidiecézí. Začali jsme v sedm hodin večer společnou modlitbou žalmu, kde jsme se snažili vzájemně naslouchat a nalézt na lístečku s veršem člověka, který by měl číst před námi. Když se nám to podařilo, pomodlili jsme se žalm společně. Poté následovala seznamovací hra, kdy jsme se rozdělili na tři stejné skupiny. Vždy jedna skupina si musela zapamatovat jména a pořadí, ve kterém jsme seděli na židlích, nebo gauči a poté, co šla za dveře, jsme se samozřejmě promíchali, aby to nebylo tak jednoduché. Po této zahřívací aktivitě nastala diskuze o modlitbě. Co pro nás modlitba znamená a jaké o ní máme představy? Jakými způsoby se lze modlit? Také jsme se bavili o vztahu k Bohu. Diskuze se rozvinula natolik, že jsme pomalu nevěděli, kdy skončit. Během večera jsme si našli čas i na zpěv. Na závěr jsme si zahráli pohybovou hru zvanou Živý stroj, kde jsme tvořili zvukem a pohybem různé situace. Nejvtipnější asi byla farma, ve které se velmi projevil i místní kaplan pro mládež, Jan Mikeš. Okolo desáté jsme se rozloučili a vyrazili do svých domovů. Myslím, že to bylo vydařené setkání a těšíme se na další už brzy třeba v Mirovicích! -vk-

Plánujeme:

* 17. 3. se uskuteční **Večer mladých ve Strakonicih**. Více informací naleznete na www.dcm.bcb.cz

* 30.–31. 3. bychom vás rádi pozvali na **Diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích**, které se uskuteční v klášteře na Piaristickém náměstí a na Biskupském gymnáziu Jana Nepomuka Neumanna. Těšit se můžete na otce biskupy nebo na přednášku Marka Orko Váchy, která proběhne v pátek od 20:00 v klášteře.

* **Velikonoce na Ktiši** – od 5. do 9. dubna již tradičně proběhnou Velikonoce na Diecézním centru života mládeže ve Ktiši. Ke společenství zveme všechny mladé lidi, hlásit se můžete na dczm@bcb.cz.

* 13.–15. 4. pro vikariáty Strakonice, Sušice-Nepomuk a Prachatice rozjíždíme nový **kurz Christ-life**. Kurz si klade za cíl pokrýt a prohloubit základy víry, zažít společenství a hry na „vlastní kůži“. Kurz je vhodný pro mládež od 14ti let. Hlásit se můžete na dczm@bcb.cz

Celostátní fórum mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Evangelizace, svátost břimování a mnoho dalších otázek s tímto tématem spojené řešilo 4. Celostátní fórum mládeže. Přibližně stovka mladých delegátů, kteří zastupovali diecéze, hnutí, komunity nebo řehole se setkali ve dnech 23.–26. února ve Žďáru nad Sázavou. Tohoto fóra, kterému předsedal P. Jenda Balík, se mohla zúčastnit i veřejnost jakožto pozorovatelé. Za českobudějovickou diecézi byly přítomny 2 delegátky.

Na programu samozřejmě nechybělo společné slavení Eucharistie, ani modlitba. Velmi milým zpříjemněním pátečního večera byl raut ve stylu italské kuchyně, jehož přípravu se ujal žďárský kněz P. Tomáš.

Fórum probíhalo za přítomnosti našich biskupů, kteří nám v různém počtu a různém složení naslouchali. Celým tímto prodlouženým víkendem se nesl velmi dobrý duch, a to jak na BiGy, kde jsme vytvořili malé různorodé skupinky, tak na Městském úřadě, kde se přednášely závěry.

Jako delegátka jsem velice ráda, že jsem se tohoto fóra mohla zúčastnit. Je to velký zdroj nápadů a inspirací, protože uslyšíte i názory druhých, mnohdy úplně cizích lidí, které však jedno spojuje, a to je Kristus. V závěru bych chtěla poděkovat za svěřenou důvěru a nezbyváá říci nic jiného než: „Přijďte v srpnu na celostátní setkání mládeže do Žďáru!“

Marie Jůnová

A remarkable piece of theatre - Pozoruhodný kousek divadla

V týdnu od 27. 2. do 3. 3. 2012 proběhl unikátní trénink Divadla fórum v ateliéru divadla Archa v Praze. Projekt vznikl za podpory Univerzity Karlovy, British Council a Archa Lab.

Intenzivní týden v útlaku. Akční lektorka Terry O'Leary. Cardboard citizens. Dvacet účastníků. Jeden muž. Že vám to nic neříká? Tak čtěte dál!

Když mi v pondělí ujela tramvaj před nosem, zdálo se, že celý týden bude stát za pěknou bačkoru. Přiběhla jsem s jazykem na vestě do dvora, kde to vypadlo všelijak, jen ne jak v divadle. V ateliéru už se těsnilo dvacet lidí, z toho jeden odvážný muž! Na židličky seděla drobná Terry, jejíž oči zářily jiskřičkami. Nastala akce. Rychlá seznamovačka a pak spousta pohybových a dramatických aktivit. Terry byla velmi živá a milá, každému dokázala odpovédět vstřícně a přitom věcně.

Cardboard citizens je britská organizace, která se snaží změnit k lepšímu životy zejména bezdomovců a lidí na okraji společnosti skrze divadlo Fórum a uměleckou činnost. Už od svých začátků úzce spolupracovala se zakladatelem tohoto divadla, Augustem Boalem.

Nejvíce mě zaujalo cvičení o „sedmi divadelních energiích“, v kterých jsme od počátečního stavu nic nedělání, přes kalifornského snílka, pomalu přicházeli do představ o reálných situacích, kdy najednou spěcháme do práce, stres se stupňuje, až nám nakonec jde o holý život. Během tohoto cvičení, kdy jsme se snažili vyplnit každé prázdné místo v místnosti, bylo úžasné vnímat stoupající napětí a tlak, se kterým jsme nadále mohli pracovat při tvorbě našich představení. Ale i návrat z nejvyšší paniky a stresu do klidové polohy byl velkou úlevou a zkušeností pro každodenní život.

Terry O'Leary je úžasná lektorka, která si sama prošla tvrdou životní zkouškou a octla se na ulici. Díky Cardboard citizens v sobě objevila talentovaného ducha a vede kurzy

divadla Fórum a v neposlední řadě je i skvělý **Joker** (džoukr). To je člověk, který doprovází samotné představení, s nímž show získává, ale také ztrácí. Dobrý Joker zapojí publikum cele do hry, klade otázky, může být hlupák, nebo také detektiv, který pátrá po odpovědích a řešeních daných situací. Ovšem neztrácí nadhled a umí vhodně zasáhnout, protože „show must go on“.

V sobotu odpoledne byli všichni herci nervózní. Od středy jsme připravovali témata, která nás zaujala a vymýšleli to nejlepší, co by diváky mohlo zajímat. Čtyři krátká představení byla rozmanitá. Mohli jsme nakousnout problémy na úřadě, kde vládla korupce, nebo nakouknout do života matky, která chce jít do práce, ale má dvě děti. Také jsme mohli zasáhnout do zničení parku v Bletné, nebo vyřešit vyhoření jedné mladé sociální pracovnice. Většina z nás pocházela z různých organizací pracujících s lidmi. Sešly jsme se zde také dvě členky DraSu a již zmiňovaný odvážlivec Honza, který to musel celý týden vydržet s bandou mladých bab. Jsem ráda, že se potvrdilo, že toto divadlo se dá hrát s kýmkoliv a pro kohokoliv. Budete-li mít zájem o bližší informace o naší divadelní skupině a divadlu Fórum, nebojte se obrátit na ven-dulci@gmail.com nebo shlédnout stránky www.dras.cz

Vždycky jsem říkal, že se máme snažit mít pokoj, jenže nejhorším nepřítelem pokoje je nic nedělání. (Augusto Boal)

Toto divadlo je vhodné pro jakoukoliv věkovou skupinu a zaručeně pobaví, ale i pomůže odhalit řešení na různé problémy. Byl to pozoruhodný kousek divadla, který by stál za víc než jeden týdenní trénink v angličtině!

Vendula Krůlová

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Výdej polévky pro lidi bez domova v českobudějovickém Azylovém domě

Dobrovolníci z Diecézní charity v Českých Budějovicích vydávají od prosince každou neděli polévku pro lidi bez domova v Azylovém domě sv. Pavla v Českých Budějovicích. Našli se dobrovolníci, kteří – i v neděli – polévku vaří a vydávají. V letošním zimě je tato pomoc bližním opravdu důležitá (první únorovou neděli využilo tuto nabídku přibližně 45 bližních). Děkujeme všem křesťanům, kterým nejsou vůči našim bližním hostejní. Uvítáme případné příspěvky nebo drobnou materiální pomoc (kořenová zelenina, chléb, brambory, lžice apod.), přijímá Diecézní charita každý pátek od 9 do 16 hodin v Kanovnické ulici.

Diecézní charita České Budějovice / PR
Pavel Rosenfelder

POMOC V NOUZI

Uplynulé mrazivé týdny byly krušné pro lidi bez domova a chudé, kteří nemají ani jedno teplé jídlo denně. „Vyhlasili jsme sbírku potravin, abychom pomohli lidem v nouzi“ říká ředitelka Diecézní charity České Budějovice Michaela Čermáková. „Pomáhají nám i lidé, kteří nemají nazbyt. Včera nám přinesli pytel brambor a přišla starší paní, která přinesla sto korun, i když bylo vidět, že sama nemá dostatek. Všem dárcům moc děkujeme, že i v téhle době myslí na druhé, co jsou na tom ještě hůř. Z Pekárny Srtnín přivezli zdarma tvarohové a makové buchty a chléb, za což jsme moc vděční. Teď tu byl třeba slušný bezdomovec, který přišel o byt po rozvodu a ocitl se na ulici. Přišel také mladík, kterému zaměstnavatel oznámil, že ho propouští z práce a musí i z ubytovny“ popisuje smutné události Michaela Čermáková.

Diecézní charita České Budějovice / PR
Pavel Rosenfelder

Farní charita Jindřichův Hradec informuje

V lednu požehnal pan biskup Pavel Posád koledníkům Farní charity Jindřichův Hradec. Koledníci koledovali již podvanácté, tentokrát vykoledovali částku nejvyšší, celkem 54 322 Kč. 80 % částky zůstává v Jindřichově Hradci, 10 % částky půjde na humanitární pomoc diecéze do Rumunska, Běloruska a Bulharska.

Charita provozuje poradnu, kde vydává potraviny, funguje zde šatník, úvěrové jízdné, chodíme do terénu domů k lidem, asistujeme na úřadech, pomáháme při vyplňování formulářů a zajišťujeme další pomoc. Děkujeme všem, kteří pomohli vhozením i malého penízku do kasiček koledníků pro lidi v nouzi.

Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka FCH Jindřichův Hradec

Činnost Poradny pro cizince a migranty

I v tomto roce nadále rozvíjí svou činnost Poradna pro cizince a migranty, která funguje při Diecézní charitě České Budějovice již od roku 1994. Posláním poradny je poskytnout pomoc a podporu cizincům (ze zemí EU i mimo ni), kteří se ocitli v tíživé životní situaci, kterou nejsou schopni samostatně řešit.

Základní službou poradny je poskytování odborného sociálního poradenství. To je poskytováno jak v prostorách poradny, tak i v terénu – na úřadech, zdravotních pojišťovnách, odděleních azylové a migrační politiky atd. Klienti poradny potřebují často pomoci se zařízením či prodloužením legálního pobytu v České republice, se zajištěním adekvátního zdravotního pojištění, ubytování či zaměstnání. Stejně jako čeští občané, i cizinci jsou mnohdy postiženi finanční krizí; také jich se v nemalém měřítku dotýká propouštění a ztráty zaměstnání. Pracovnice poradny cizincům v těchto situacích vypomáhají s napsáním životopisu, motivačního dopisu, či s vyhledáním aktuálních pracovních nabídek. Ve snaze zvýšit si kvalifikaci a získat následně možnost lepšího pracovního

uplatnění mohou cizinci využít i vzdělávacích služeb, které jsou v poradně nabízeny. Jedná se o individuální výuku českého jazyka, práci s počítačem a dále skupinovou výuku anglického a německého jazyka.

V hojně míře je klienty též využíváno bezplatné právní poradenství, které zajišťuje externí právník. Jeho služby jsou nezbytné při řešení komplikovanějších pracovních-právních vztahů (např. výplata odškodnění za pracovní úrazy, nevyplácení mezd), zařizování dědictví, oblasti rodinného práva či zajištění pobytu v ČR.

Poradna při své činnosti spolupracuje i s ostatními farními a oblastními charitami v českobudějovické diecézi tak, aby výsledkem byla komplexní pomoc cizincům v nouzi. Při poradně jsou pravidelně pořádány i poznávací výlety, návštěvy divadel, informační setkání; jsou realizovány také akce, při nichž se setkávají cizinci s většinouovou společností. Zde je pak prostor pro vzájemné setkávání, zapojení cizinců mezi české občany a snad i postupné odbourávání předsudků.

Mgr. Michaela Holá

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Dům sv. Františka pro seniory informuje

Přednáška Krásy Novohradských hor byla přijata s velkým zájmem.

Pí Komínová přijímá gratulaci k narozeninám.

Pan Pflanzer odešel ke 31. 1. po 10 letech práce pro Veselí. Zprvu pracoval jako povodňový koordinátor, potom pomáhal s výstavbou domova a byl jejím prvním vedoucím.

Dne 1. 2. nastoupila jako vedoucí domova Mgr. Jana Nováková (30 let). Absolventka Jihočeské univerzity přišla z Diecézní charity, kde pracovala jako vedoucí a sociální pracovnice Poradny pro cizince a migranty, vedoucí projektu Integrate cizinců. Má zkušenost s evropskými projekty, jejím velkým přáním byla práce se seniory.

Děkujeme všem za Tříkrálovou sbírku, letošní výtěžek byl 15 451 Kč. Byl použit na Domov sv. Františka.

Aktuality:

- 9. 2. proběhla v domově přednáška *Krásy Novohradských hor* (Vladimír Čermák, mykolog).

- Paní Komínová oslavila 90. narozeniny. Popřála jí vedoucí Domova Jana Nováková, ředitelka Michaela Čermáková, zástupce Města Veselí n. L., členka soc. komise.

Pastorační péče

Chtěla bych poděkovat za duchovní péči o obyvatele Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí, kterou od roku 2007 až dodnes zajišťuje vikář P. dr. Vlastimil Kročil. V letech 2007-2011 se na ní podílel Dr. Michal Opatrný.

Od r. 2009 zastává funkci výpomocného duchovního P. Ludvík František Hemala, CFSsS.

Od 1. ledna letošního roku pak jáhen Mgr. Josef Hes. Všem zaplať Pán Bůh.

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka DCH České Budějovice

Dobrovolně v nemocnici

Většinu z nás může tento nadpis dostat do rozpaků, někteří se mohou sarkasticky pousmát, další možná se smutkem rekapitulovat dny strávené v nemocnici se svými blízkými nebo si tak připomenout svůj vlastní pobyt, který možná nebyl příjemný ani dobrovolný. Přesto jsou mezi studenty i pracujícími lidmi zájemci o dobrovolnickou činnost právě v nemocnici. Takový dobrovolník dochází jednou za týden na hodinu až dvě na 1. oddělení následné péče v českobudějovické nemocnici, aby se tak pokusil rozptýlit pacienty, kteří jsou oddělení od svého domova, blízkých i běžného života, upoutání na lůžko. Pomáhat druhým, protože nám tato činnost připadá smysluplná, je v celku běžná a mnohdy neorganizovaná nezáměrná činnost, kterou konáme nejen pro své blízké.

Proč si potencionální dobrovolník vybírá nemocniční prostředí a pacienty, kteří mohou být pod vlivem nejrůznějších léčiv, dezorientace a strachu podráždění, smutní či bez naděje? Někteří z dobrovolníků mají sami zkušenost

s pobytem (třeba i dlouhodobým) v nemocnici, jiní strávili mnoho času v tomto prostředí se svými blízkými, zažili atmosféru nemocničního pokoje a ví, že nový impuls, rozhovor

nebo třeba jen zájem druhého, je v tuto chvíli cennější, než v běžném rytmu života. Vnímám tuto specifickou formu dobrovolnictví jako nelehkou, žádající jistou dávku vyrovnanosti, zkušenosti a nadhledu. Vidím, že mezi námi jsou lidé, kteří jsou schopni svoji osobní bolest, ztrátu a někdy bezmoc přetvořit a vydat se druhému ve formě rozhovoru, předčítání, naslouchání nebo tiché přítomnosti.

Tento projekt, rok po svém zavedení v Dobrovolnickém centru, čítá v tuto chvíli čtyři dobrovolnice, tři další zájemce a má za sebou první úspěšnou jednorázovou akci pro pacienty na 1. o.n.p. Chcete-li se i Vy zapojit do dobrovolnictví v nemocnici, jednorázové akce či dalších projektů, kontaktujte Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě České Budějovice a domluvte si tak nezávaznou informační schůzku na telefonním čísle 731 604 163 nebo na emailové adrese dobrovolnici@charitach.cz.

Bc. Alena Kohoutová,
koordinátorka dobrovolníků
Foto David Veis

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

VII. světové setkání rodin v Miláně

V roce 2012 (30. 5.-3. 6.) proběhne již *Sedmé světové setkání rodin, tentokrát v italském Miláně. Tématem setkání je „Rodina – práce a slavení“*. Tvoří trojí název, který vychází z rodiny, aby ji otevíral ke světu – práce a slavení jsou způsoby, kterými rodina obývá „prostor“ společnosti a žije lidský „čas“. Téma se zabývá vztahem dvojice muže a ženy s jejich životními styly – způsob žití vztahů (rodina), přebývání ve světě (práce) a polidšťování času (slavení). Svatý otec zve a povzbuzuje rodiny těmito slovy:

„Nadcházející Světové setkání rodin vytváří jedinečnou příležitost pro nové zamyšlení nad prací a slavením s ohledem na sjednocenou, životu otevřenou rodinu, dobře začleněnou ve společnosti a v církvi, která vedle ekonomického zajištění rodinného jádra věnuje pozornost i kvalitě vztahů.“

Vydat se na pouť rodin do Milána jistě není pro naše rodiny jednoduché, je ale přece jen snazší než podniknout cestu do Mexika, kde se konalo setkání rodiny naposledy.

Jednotlivá centra pro rodinu cestu ze svých diecézí neorganizují, koordinuje ji Národní centrum pro rodinu se sídlem v Brně. Zájemci se mohou informovat na jeho webových stránkách http://www.rodiny.cz/07/?pg=akce_svetova_setkani_rodin.

Ty rodiny, které jet nemohou, nemusí stát mimo toto setkání. Mohou se spojit s účastníky i se Svatým otcem při deseti přípravných katechezích, které jsou velice dobře připraveny. V dnešním čísle Setkání přinášíme ukázkou první katecheze, nebojte se, že je to trochu delší počtení – stojí za to.

TAJEMSTVÍ NAZARETU

A. Zpěv, úvodní přivítání

B. Vyzývání Ducha Svatého

C. Čtení Božího slova

J 1,11-12; L 2,40-41.51-52

D. BIBLICKÁ KATECHEZE

1. Přišel do svého vlastního. Proč si má rodina zvolit životní styl? Jaké jsou nové styly života pro současnou rodinu, co se týče práce a slavení? Dva úryvky z bible popisují způsob, jakým přišel Pán Ježíš mezi nás, (J 1,11-12) do lidské rodiny

(L 2,40-41.51-52).

První text nám představuje Ježíše, který bydlí uprostřed vlastního lidu: „Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ Věčné Slovo vychází z Otcova klína, přichází mezi jeho lid a vstupuje do lidské rodiny. Boží lid, který měl být lůnem přijímajícím Slovo, se jeví neplodným. Vlastní ho nepřijímají, ba naopak ho ze svého středu vylučují.

Tajemství odmítnutí Ježíše z Nazaretu se nachází v srdci jeho příchodu mezi nás. Ale těm, kteří ho přijali, „dal moc stát se Božími dětmi“. Pod křížem vidí Jan, že se uskutečňuje to, co prohlašuje na začátku svého evangelia. Ježíš, „spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval“ (J 19,26), odevzdává matce nového syna a svěčuje milovanému učedníkovi matku. Evangelista dodává komentář: „V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě“ (19,27). To je „styl“, který od nás Ježíš žádá, aby mohl přijít mezi nás – styl schopný přijímání a dávání života. Ježíš žádá, aby rodina byla místem, které přijímá a dává život v plnosti. Ona nedává jen život tělesný, ale otevírá se příslibu a radosti. Rodina se stane schopnou „přijetí“, pokud umí uchránit vlastní intimitu, historii každého jednotlivě, rodinné tradice, důvěru v život,

naději v Pána. Rodina se stává „plodnou“, když umí předávat přijaté dary, když chrání rytmus každodenního života mezi prací a slavením, mezi něhou a láskou, mezi úsilím a nezištností. Toto je dar, který je přijímán v rodině – chránit a předávat život v páru a dětem.

Rodina má vlastní rytmus, jako tlukot srdce – je místem odpočinku a elánu, příchodu a odchodu, pokoje a snu, něhy a zodpovědnosti. Dvojice musí takovéto prostředí vytvořit dříve, než přijdou děti. Práce nesmí učinit domov opuštěným místem, ale rodina se má naučit žít a propojovat čas práce s časem slavení. Často se musí konfrontovat s vnějšími tlaky, které nedovolují zvolit si ideál, ale učedníci Páně jsou ti, kteří žitím konkrétních situací umí dát smysl každé věci, i takové, kterou není možné změnit – jsou soli země. Obzvlášť neděle by měla být časem důvěry, svobody, setkání, odpočinku, sdílení. Neděle je setkáním mezi mužem a ženou. Především je dnem Páně, časem modlitby, Božího slova, eucharistie, otevřenosti společenství a lásce. A tak i dny během týdne získají světlo neděle a slavení – bude méně rozptýlení a více setkání, méně spěchu a více rozhovorů, méně věcí a více přítomnosti. Prvním krokem tímto směrem je podívat se, jak obýváme náš dům, co děláme kolem našeho krbu. Je potřeba vysledovat, jaký je náš domov, a vzít v úvahu styl našeho bydlení, volby, které jsme tam udělali, sny, které jsme tam snili, utrpení, která žijeme, boje, které podporujeme, naděje, které živíme.

2. Tajemství Nazaretu. V této Galilejské vesnici Ježíš žije nejdelší období svého života. Ježíš se stává mužem – s ubíhajícími léty prožívá mnohé lidské zkušenosti, aby je mohl všechny spasit – stává se jedním z nás, vstupuje do jedné lidské rodiny, žije třicet let úplného ticha, které se stávají zjevením tajemství nazaretské pokory. Refrén, který otvírá úryvek, nastiňuje několika rysy „nazaretské tajemství“. Je to místo k růstu v moudrosti a milosti Boží v kontextu jedné rodiny, která přijímá a dává život. „Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním“. Tajemství Nazaretu nám jednoduše říká, že Ježíš, Slovo, které přichází z výsosti, Syn Otce, se stal dítětem, přijímá naše lidství, vyrůstá jako chlapec v jedné rodině, zažívá zkušenost religiozity a zákona, každodenní život řízený pracovními dny a sobotním odpočinkem, kalendář slavností. „Syn Nejvyššího“ se obléká do šatů zranitelnosti a chudoby, je doprovázen pastýři a osobami, které vyjadřují naději Izraele. Tajemství Nazaretu je ale mnohem víc – je tajemstvím, které fascinuje veliké svaté, jako je Terezie z Lisieux a Charles de Foucauld. Ostatně verš, který uzavírá příhodu, říká, že Ježíš „se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to vše uchovávala ve svém srdci. Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem“. Toto je hluboké tajemství Nazaretu – Ježíš, zosobněné Boží slovo, se ponořil na třicet let do našeho lidství. Lidská slova, rodinné vztahy, zkušenosti přátelství a konfliktů, zdraví a nemoci, radosti

DCR PŘIPRAVUJE

Víkendové setkání rodin „Duch svatý v rodině“ 18. 5. - 20. 5. v Nových Hradech u příležitosti celostátního Týdne pro rodinu a v roce Ducha svatého.

Hostem je Mgr. Vojtěch Kodet, O.Carm.

Nebude chybět modlitba, adorace, mše, příležitost ke svátosti smíření, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, svědectví a společný čas pro rodiče a děti v sobotním odpoledni. Příjezd je v pátek po 17. hod. (v 18 hod. večere), končíme obědem v neděli.

ře), končíme obědem v neděli.

Hlídaní dětí v době samostatného programu rodičů zajištěno, děti od deseti let mají v tu dobu vlastní program s animátory.

Ubytování ve dvou-, tří- čtyř- i pěti- a šestilůžkových pokojích, teplá a studená voda na pokoji, toalety a sprchy na chodbách, celodenní strava zajištěna.

Na akci se můžete přihlásit již dnes:

<http://dcr.bcb.cz/udalosti/Duch-svaty-v-rodine.html>

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

„Prázdné hnízdo“ a co teď?

DCR nabízí už potřetí víkend pro manžele s dospělými dětmi „Prázdné hnízdo“ a co teď?

27.-29. 4. 2012 na Šumavě (Prachaticko).

Začínáme v pátek v 18 hod., končíme v neděli ve 13 hod. Cenu pobytu upřesníme podle počtu přihlášených. Je možné přihlásit se přímo na <http://dcr.bcb.cz/udalosti/2012/04> nebo telefonicky na tel. 380 420 341 popř. 731 402 981.

Co je to „prázdné hnízdo“?

Pojem prázdného hnízda označuje rodinu, kterou postupně opouštějí dospělá děti, které už žijí na rodičích ekonomicky a fyzicky nezávisle, často zakládají svou vlastní rodinu. Rodiče se tak ocitají po letech velké zátěže sami a tato změna není pro nikoho jednoduchá. Období prázdného hnízda je velmi důležité a je škoda ho dobře neprožít. Udělat si na sebe čas, nezařadit se aktivitami všeho druhu.

Děti dostali od rodičů do života mnohé, úkolem rodičů je teď ale více stát v pozadí, a tím před rodiči jako partnery stojí důležité životní období. Dostali sebe navzájem do života v manželství, vybrali si sebe. Spojilo je za dobu manželství mnohé krásné, a jak to v životě bývá, i těžké. I nadále jsou za sebe a za svůj vztah zodpovědní. Zodpovědní za to, aby i tímto dalším obdobím prošli dobře. Stává se ale, že právě v tomto období procházejí manželství krizemi a mnohá manželství se po letech trvání rozpadají. Manželství rozhodně není jen instituce, která by poskytovala prostor pro výchovu dětí, přináší mnohá pozitiva pro stabilní a spokojený život člověka.

Období prázdného hnízda není úplně jednoduchá záležitost, je dobře v něm manželům poskytnout pomocnou ruku. Proto nabízíme víkendový pobyt na konci dubna tohoto roku všem, kterých se tento problém týká. Budeme se věnovat duchovním a psychologickým aspektům tohoto období. Manželé dostanou prostor pro vzájemné sdílení v páru i sdělování vlastních životních zkušeností mezi manželskými páry.

V tomto životním období je třeba vyjít od sebe sama proto, abychom se jako manželé k sobě navzájem vrátili, abychom si sdělili, co kdo potřebuje. Jen tak může společný život muže a ženy najít vztah nový rozměr, prohloubit svou duchovní dimenzi a pokračovat v růstu.

Máte už své rodinné hnízdo prázdné? Některé z Vašich ratolestí jsou už ve světě nebo vás tato změna právě čeká? Jak obstát v této nové životní etapě?

Jak tento víkend prožili účastníci před dvěma roky, se lze dočíst na našich stránkách v Ohlasech <http://dcr.bcb.cz/clanky/Prazdne-hnizdo-1.html> a podívat se i na fotogalerii <http://dcr.bcb.cz/Fotogalerie/fsg/Prazdne-hnizdo>

Pokračování z 10. strany.

a bolesti se staly jazykem, který se Ježíš učí, aby hlásal Boží slovo. Odkud jinud než z rodiny a z prostředí Nazaretu pocházejí Ježíšova slova, jeho přirovnání, jeho schopnost pozorování pole, rolníka, který sází, zralé sklizně, ženy, která hněte těsto, pastýře, který ztratil ovci, otce se dvěma syny? Kde se Ježíš naučil své překvapivé schopnosti vyprávět, zobrazovat, přirovnávat, modlit se v životě a během života? Nepochází tato schopnost snad z Ježíšova ponoření se do života v Nazaretu? Proto říkáme, že Nazaret je místem pokory a skrytosti. Slovo se ukrývá, semínko se stupuje do lůna země a umírá, aby přineslo jako dar lásku samotného Boha, ba dokonce otcovskou tvář Boha. To je tajemství Nazaretu.

3. Rodinné vazby. Ježíš žije v rodině ovlivněné judaistickou spiritualitou a věrností zákonu – „Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem“. Rodina a zákon jsou kontextem, kde Ježíš vyrůstá v moudrosti a milosti. Židovská rodina a judaistická religiozita, patriarchální rodina, domácí náboženství s ročními slavnostmi, se smyslem pro sobotu, s každodenní prací a modlitbou, se způsobem čisté a něžné lásky páru, dávají pochoptit, jak Ježíš žil do hloubky svou rodinu.

Také my vyrůstáme v lidské rodině, uprostřed vztahů přijetí, kterými rosteme a odpovídáme na život a na Boží povolání. I my se stáváme tím, co jsme dostali. Tajemství Nazaretu je všemi těmito vazbami dohromady – rodina a religiozita, naše kořeny a náš lid, všední život a naše sny zítřka. Dobrodružství lidského života začíná od toho, co jsme dostali – život, domov, cit, jazyk, víru. Naše lidství je formováno rodinou se svými bohatstvími i chudobou.

E. NASLOUCHÁNÍ UČENÍ CÍRKVE

Život rodiny s sebou přináší jedinečný, nový, kreativní styl k žití a prožívání v páru a k předávání dětem, s účelem přetváření světa. Evangelní způsob života v rodině působí uvnitř i vně církevního společenství tím, že dává zazářit chrismatu manželství, novému přikázání lásky k Bohu a k bližnímu. Familiaris Consortio nás vybízí k tomu, abychom znovu objevili rodinnější tvář církve a osvojili si „lidštější a bratrštější způsob vzájemnosti a soužití“.

Evangelní způsob života v rodině

Křesťanská rodina ožívána a podporována novým přikázáním lásky má hlubokou úctu ke každému člověku, pro každého má pochopení a je ochotna mu pomoci. Vždycky v něm vidí jeho důstojnost osoby a Božího dítěte. To se má uskutečňovat především mezi manželi a v rodině a k jejich dobru – každodenní snahou o zdokonalování pravého osobního společenství, které je podpíráno a živeno láskyplnou vnitřní sounáležitostí. Ta se pak musí rozšířit na větší společenství církve, ve které má křesťanská rodina domov. Díky lásce rodiny může a musí církev získávat stále více podobu domova a rodiny a osvojit si lidštější a bratrštější způsob vzájemnosti a soužití.

Z minulých akcí Prázdné hnízdo

Pokračování na 12. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Můžeme si porozumět?

„No, nemůžeme“, zazněla hned na začátku z jeviště odpověď dr. Jeronýma Klimeše, významného českého psychologa a psycho-terapeuta, který 13. 2. 2012 přijal pozvání Diecézního centra pro rodinu, aby opětovně uskutečnil v Českých Budějovicích svou přednášku o komunikaci v partnerských vztazích. Ta se tentokrát konala v sále Malé scény KD Metropol. Přednáška byla doslova nabitá zajímavými praktickými postřehy a zkušenostmi načerpanými z letité klinické praxe. Její obsah lze doporučit naprosto každému, neboť přednášející vybral několik nejzávažnějších a námi stále opakovaných komunikačních chyb. Dotknul se kupříkladu rizik zdegenerované a zašifrované komunikace. Varoval před tzv. nadbytečnou komunikací, která nás vede ke zjišťování skutečností, jež dobře známe, ovšem jejich vyslovení partnerem nám v důsledku vůbec neprospěje, ba spíše naopak.

Jedno ze zlatých pravidel, které během večera bylo zmíněno, bylo to, že komunikace v žádném případě nemůže vše vyřešit. Jsou totiž případy, kdy dokonce zhoršuje danou situaci. Z dalších praktických rad můžeme připomenout např. nutnost vyhýbat se větám ironicky zabarveným, dále učit se případnou výtku přeformulovat do zdvořilé prosby, vyhnout se neustálému tahání kostlivců ze skříně připomínáním prohřešků a chyb dávno minulých, které vždy působí jako rány pod pás a zvětšují mezi partnery bariéry. Kromě toho dr. Klimeš kladl důraz na to, jak jsou nebezpečné záminky k „sestřelení“ partnera, kdy mi můj blízký slouží jako zástupný objekt při řešení mých osobních problémů. Zajímavá byla i pasáž, kdy analyzoval výběr jazykových prostředků při tvorbě seznamovacího inzerátu.

Přednáška byla velice poutavá a propracovaná a osobitý projev doktora Klimeše byl plný hu-

moru nejen při přednášení, ale i při práci s živými modely na jevišti. Pan doktor umí také dobře pracovat s publikem a trefně reagovat. Za zmínku stojí situace, kdy se ptal jedné z žen v první řadě, zda muž vedle ní sedící je jejím životním partnerem. Na její zápornou odpověď obratem reagoval slovy: „To je dobře“.

Po skončení přednášky byl vymezen čas na dotazy a podepisování autorových knih. Nemohu si odpustit zmínění veselé příhody, která se udála, když jedna z návštěvnic omylem přinesla k podepsání knihu od zcela jiného autora, ale pan doktor bryskně opáčil: „Pokud Vám to nevádí, tak já Vám ji klidně podepíšu, i když jsem ji vůbec nenapsal.“

Závěrem bych rád poděkoval manželům Poláčkovým za kvalitní výběr přednášejícího, jehož přednáška, nesoucí se v interaktivním duchu, nás bezpochyby výraznou měrou obohatila.

Vlastimil Sekyrka, pedagog Č. Budějovice

Pokračování z 11. strany.

tí. Láska se nezastavuje jen u bratrů ve víře, neboť „každý člověk je můj bratr“. V každém, zejména v chudém, slabém, trpícím, ukřivděném, umí láska odhalit Kristovu tvář, bratra, který potřebuje lásku a pomoc.

Má-li rodina sloužit člověku v duchu evangelia, musí výrazně uskutečňovat to, co píše 2. vatikánský sněm: „Aby taková služba lásky byla bezúhonná, a to i viditelně, je třeba vidět v bližním Boží obraz, k němuž je stvořen, a Krista Pána, neboť vskutku jemu se věnuje, cokoli se dá potřebnému.“ [Familiaris Consortio, 64]

F. Otázky pro rozhovor v páru a ve skupině OTÁZKY PRO RODINU

1. Je naše rodina místem, které přijímá a dává život v plnosti v různých rozměrech lidských i křesťanských?
2. Jaká rozhodnutí děláme, aby naše rodina byla místem růstu v moudrosti a milosti Boží?
3. Jaké rodinné, citové a náboženské vztahy působí na růst našeho páru a našich dětí?

OTÁZKY PRO SKUPINU RODIN A KOMUNITU

1. Jaké jsou nové způsoby života dnešní rodiny mezi prací a slavením?
 2. Podle jakých rozhodnutí a měřítek řídíme náš každodenní život?
 3. Jaké komunikační a společenské potíže se musí překonat, aby rodina mohla být místem lidského a křesťanského růstu?
 4. S jakými kulturními překážkami se setkáváme ve snaze předávat dobrý způsob života a víru?
- G. Spontánní modlitba, Otče náš popř. píseň

Doporučujeme katechezi jako program pro společenství manželů nebo rodin nebo pro duchovní setkání muže a ženy v rodině. Všechny katecheze jsou ke stažení na našich webových stránkách www.dcr.bcb.cz v Textech ke stažení. -dcr-

Poděkování za sbírku Misijní neděle

Děkujeme farnostem, společenstvím, rodinám a všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k Misijní neděli 23. 10. 2011, během které se v diecézi českobudějovické vybralo celkem 1.066.247 Kč. V roce 2011 jsme z České republiky v rámci finančních darů z Misijní neděle podpořili např. stavbu a opravu 24 kostelů, kaplí, far, klášterů, pastoračních center, domova pro staré a nemocné kněze, nákup jízdních kol a několika aut potřebných pro pastorační činnost.

Přispěli jsme též na léčebné výdaje, biblické kurzy, formační a vzdělávací programy pro mládež a katechisty. Celkem jsme v loňském roce pomohli v 11 diecézích 8 zemí: Malawi, Zambie, Papua-Nová Guinea, Bangladéš, Surinam, Guyana, Srí Lanka a Indonésie. Za tuto velmi potřebnou, systematickou a dobře využívanou misijní pomoc bychom vám chtěli jménem misionářů, biskupů, řeholníků, chudých a potřebných lidí v misiích upřímně poděkovat.

KONTAKT: Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058, www.misijnidila.cz, číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank Czech Republic, a.s.
Diecézní kancelář PMD, P. Marek Adamczuk, omi, Staroklokotská 2, 39003 Tábor, www.pmd.bcb.cz, tel. 736 680 784.

Mgr. Hana Koukalová, asistentka diecézní kanceláře Papežských misijních děl

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

STŘÍPKY Z JINDŘICHOHRADECKÉHO VIKARIÁTU

Jarní prázdniny na Ktiši

Jindřichohradecký okres měl letos jarní prázdniny 2. týden v únoru, které jsme s 13 dětmi z Třeboně, Lomnice n. L., z Chlumu u Tř., Majdaleny a Suchdola n. L. trávili od neděle do pátku na Ktiši. S programem nám pomáhali P. Roman Dvořák a dvě týmačky Terka a Helča. Náš pobyt začal v neděli asi v pět hodin. Ubytovali jsme, seznámili se spolu navzájem, s farou, s kaplí - a s prvními dojmy šli spát.

Po celou dobu byl program podobný. Ráno budíček o půl osmé, modlitba, snídaně a v devět hodin začínal program - katecheze zaměřená na kříž: *neseme jeden druhého, v kříži se podobáme Ježíši, obracíme se k životu a jsme stále na cestě k Bohu a k druhým lidem*. Téma byla spojena s lidmi, kteří nám mohou být vzorem - bl. Chiara Luce Badano, sv. Dominik Savio, a bl. Matka Tereza. Několikrát jsme vyráběli - křížky, ikony s obrázkem Madony. Malovali jsme kamínky, které jsme označili jmény a potom každý den (od úterý do čtvrtka) si vytáhli kamínek jednoho kamaráda, kterému jsme ten den byli andělem strážným.

Poté byl oběd s poledním klidem do 14 hod. Odpoledne jsme aspoň na chvíli šli ven - hráli jsme např. „pakobal“ (ztížený fotbal ve sněhu, ti největší fotbalisti odpadali jako první), sádkovali jsme, šli jsme si prohlédnout kostel sv. Bartoloměje a na dvoře uplácali sněhuláka. Kromě toho byly odpoledne soutěže a hry: např. olympiáda, kdy ve skupinách děti soutěžily ve čtyřech disciplínách - vědomostní, sportovní, praktická a umělecká. V každé kategorii soutěžil jeden ze skupiny. Ty se jmenovaly Halušky, Los Vojtos, Boršť, zápolení bylo zajímavé a obtížné. Ve čtvrtek jsme si to rozdali ve stolním fotbalu, to teprve bylo něco.

Jeden den jsme kreslili erb vystihující naši osobu, ve čtvrtek jsme pekli chleby (snědli jsme je v pátek k snídani). Po večeři býval ještě večerní program - jeden večer zábavná hra Aktivita, druhý večer dramatický příběh o světlu

a o lidech, kteří k sobě hledali cestu, na což navazovala mše sv. Třetí večer se odehrávaly scénky na biblické příběhy - Šalamounův rozsudek, sv. Pavel na Maltě, kdy byl uštknut hadem, a prodání Josefa Egyptského do otroctví. Všechny byly vydařené, vtipné, vystihující děj a smysl úryvku. Také jsme shlédli prezentaci o DCM a DCŽM. Čtvrtý večer byla čajovna, kam mohly jen pohádkové dvojice z večerníčků a televizních pohádek: motýl Emanuel a Maková panenka, krtek a myška, Mach a Šebestová, Rumcajs s Mankou; jedna trojice - vodník, čert a čarodějnice z pohádky Eliška ze mlejna. Čaje nabízelo sedm trpaslíků (ale bez Sněhurky; jeden z čajů se nazýval Sněhurka, tak kdo ví, jak to s ní vlastně bylo...). V pátek v půl dvanácté jsme autobusy odjeli domů.

Tak a teď slova dětí, která mnohé doplní:

Mnozí odjížděli proto, aby o prázdninách ne-

byli jen doma, poznali nové kamarády, a jejich očekávání bylo různé: „...hry, modlitby, mše, a že si nenajdu žádné kamarády“. Naštěstí se nikomu nestalo, že by si kamaráda nenašel; už při cestě zpátky přemýšleli, kde a kdy se zase setkají. A co se jim líbilo: „Nejvíc se mi líbila pohádková čajovna, kde jsem byla převlečená za Šebestovou, a také Aktivita.“ Všichni za jednoho a jeden za všechny: „Líbily se mi modlitby, hry, katecheze, vyrábění, pohádková čajovna - všechno!“ (To se krásně čte, jen si říkám, že příště přidáme otázku „Co se mi nelíbilo?“) Co pro děti bylo nové? „Zpívání před jídlem.“ „Poznal jsem jinou krajinu plnou sněhu; nové přátele, Boha, jiné modlitby, nové tance a hry...“ „Poznala jsem, jak je důležité se modlit.“ Dětem se také líbily vedoucí a byly rády, že je poznaly. Je potřeba dodat, že k ranní a večerní modlitbě jsme se scházeli v kapli, kde děti a vedoucí s knězem spontánně děkovali a prosili za pomoci svíčky, vystřižených křížků, srdíček, smajlíků, zpívání apod. Čtyřikrát jsme slavili s P. Romanem mši sv., tato četnost a samozřejmě byla pro děti novou a dobrou zkušeností. Četli jsme na pokračování knihu o dětském odpuštění, usmíření a kamarádství „Poklady pod sněhem“ (Patricia M. St. John).

A co napsat za vedoucí? Na Ktiš jsem odjížděla unavená a nejistá, odtud blaženě unavená, ale šťastná, že jsme jely (spolu s Bohunkou, katechetkou z Třeboně) a mohly víc poznat děti, centrum na Ktiši a tamější tým s P. Romanem. Za ten pěkně prožitý týden všem zúčastněným moc děkujeme, zvlášť Lence Ouškové, studentce gymnázia v Třeboni, a tříčlennému týmu na Ktiši.

Třetí únorové setkání s dětmi na faře v Suchdole

Již třetí rok se v pátek večer o pololetních prázdninách (3. 2. 2012) sešli rodiče i děti s vedoucími, aby se něco dozvěděli o chystaném

Pokračování na 14. straně.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
KLOKOTY
a VIKARIÁTNÍ KATECHETICKÉ
STŘEDISKO V TÁBOŘE

zvou na

VELIKONOČNÍ DÍLNU

která se koná na

Zelený čtvrtek 5. 4. od 9 hod.

v Emauzích.

Děti si vyrobí ozdoby na okna, dekorace na velikonoční stůl, upletou si pomlázku a namalují kraslice.

Kontakt: Janka Pecherová (723 331 951),
Marie Šittová (776 707 268)

Poděkování za účast na Tříkrálové sbírce v lednu v Třeboni v neděli 5. února

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování z 13. strany.

letním táboře. Oficiálně setkání začíná v šest, po té rodiče odejdou a děti zůstanou na faře. Letos nás přespávalo asi jen 15, což se zdá na naší farní místnost dost, ale byla to jen polovina ložského počtu.

Večer jsme se na dobrou noc podívali na pohádku „Tajemství staré bambitky“. Ta měla úspěch, vždyť její poselství nedávno použil i P. Martin Holík v kázání při mši sv. vyslané Proglasem: princ Jakub neváhal pro svou lásku hrnčičku Aničku „klído-pído rodokmen svůj zahodit“, i když s ní nakonec usedl na trůn. Stejně tak Bůh neváhal udělat pro svůj lid cokoli - stal se člověkem a na kříži zapřel své Božství, abychom spolu s ním mohli navěky kralovat.

V sobotu jedni manželé z naší farnosti slavili výročí stříbrné svatby, mimo jiné i děkovnou mší v kostele, proto jejich tři nejmladší dcery s námi mohly být jen v pátek. Byla to moc krásná slavnost, škoda, že velký mráz nedovolil dalším, aby přišli. Odpoledne jsme šli na půlhodinovou procházku k řece. Po návratu jsme se podívali ještě na animovanou pohádku a rozešli se - či rozjeli - domů.

Za vikariát J. Hradec Iva Hojková

Dětský karneval v Jindřichově Hradci

Na masopustní neděli 19. února se zaplnil sál na Proboštví v Hradci roztodivnými postavkami jako vodníkem a trpaslíkem, princem, kuchařkou a jinými pohádkovými i nepohádkovými figurkami. To hradecké děti se svými rodiči se na konci masopustu veselily a vůbec se dobře měly, a jestli neuměly, tancují a hrají si dodnes ... To ne, nikoho z nich jsem totiž na Proboštví nepotkala, ale určitě se zase všichni těší na nový rok.

-ih-

Setkání dětí na Klokotech

Zimní setkání dětí proběhlo v pátek a v sobotu 10.-11. 2. 2012 v klokotských Emauzích. Velice mrazivé počasí těch dnů asi mnohé děti - nebo spíše jejich rodiče - odradilo, takže se tentokrát sešlo jen 13 dětí.

Zabývali jsme se společně tématem úcty k Panně Marii. Děti namalovaly krásný obraz Panny Marie, pod její ochranný plášť každý sám sebe a dotvořily ho pestrobarevnou mozaikou. Protože večer byl opravdu velký mráz, museli jsme vynechat i obvyklou večerní procházku, kterou jsme nahradili okružní prohlídkou oken, která mráz vyzdobil nádhernými ledovými květy.

Při sobotní mši svaté s otcem Jiřím (památka Panny Marie Lurdské) jsme pamatovali

na všechny blízké nemocné. Po sobotním obědě, kdy sluníčko rozzářilo mrazivý den, jsme vyrazili alespoň na krátkou procházku. Cestou jsme potkali i anděla, tedy spíš jenom jeho otisk, který po něm zůstal ve sněhu.

Odpoledne nám rychle uběhlo při hraní různých her včetně náročných překážkových dráh, která nadchla ty úplně malé i ty větší. Monice, která v neděli oslavila narozeniny, jsme zapívali narozeninovou písničku za doprovodu mnoha chrstících a bicích nástrojů a kluci se jí postarali o pořádného hobla. Potom jsme si ještě povídali o životě Panny Marie a již nastal čas k odjezdu dětí domů.

Všichni se těšíme na další - již jarní - setkání.

-mš-

Dětské vikariátní poutě v roce 2012

Termín	Vikariát	Místo konání
12.5.2012	České Budějovice město a venkov	Dolní Bukovsko
19.5.2012	Strakonice	Radomyšl
	Písek	Mirovice
	Pelhřimov	Horní Cerekev
21.5.2012	Tábor	Jistebnice
	Jindřichův Hradec	Suchdol nad Lužnicí
26.5.2012	Sušicko-nepomucký	Žihobce
	Prachatice	Stožec
9.6.2012	Český Krumlov	Svatá Hora

Blížší informace a podrobnosti o konání poutě vám rádi poskytnou příslušní vikariátní zástupci pro katechezi. V případě potřeby můžete na ně získat kontakt na Diecézní katechetické středisko, tel. 380 410 313, e-mail dks@bcb.cz nebo na stránkách www.kc.bcb.cz - Vikariáty.

Bc. Alena Urbanová

V pátek 23. března 2012
od 16 hod. se bude konat

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

v klášterním kostele
Obětování Panny Marie
na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích.

5. dubna 2012 (Zelený čtvrtek)
od 9 do 12 hod. se bude konat

VELIKONOČNÍ DÍLNA

v klášterním sále na Piaristickém
náměstí v Českých Budějovicích.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Stal se zázrak

Nejspíše jen velice dobrý znalec Písma by mohl odpovědět, kolikrát je tam zmínka o zázraku. O zázracích vůbec (např. Ex, Joz, Ž...), o zázracích Kristových, zázracích proroků nebo apoštolů (Nu, Kr, Sk...) či dokonce přímo dábelkých (Mt, Mk...).

A právě nejspíše ten přímo dábelský se uskutečnil na volném prostranství mezi katedrálím chrámem sv. Mikuláše a děkanstvím v jihočeské metropoli. Ale uvádějme raději „odehrál“, neboť se tak stalo v odpoledni před letošní Popelčínou středou.

Tradičně se totiž na velkém rynku uskutečnilo masopustní veselí a hodování. Ale i teď budme přesnější. Zatímco několik stovek pokukujících občanů se bavilo (na rozdíl od plačících robátek), veselily se především rozverně maškary a hodování (kapalné) již tradičně patřilo panu primátorovi coby starostovi města a koledníkům. Také trochu koblížků pro nejmenší. Žel, proti loňskému roku to byl jen slabý odvar veselosti, krize asi trápí již i luhy a blata jihočeská. K dobru ale nutno dodat, že ozvučení, kterého se nemůžeme dočkat při rozsvěcování vánočního stromu před první adventní nedělí, bylo výtečné, stejně jako při volebních mítincích politických stran.

A stejně tradičně se z chumlu koledníků odpoutala růžičková koleda z nedalekých Doudleb, aby spořádaně dokráčela před budovu Děkanství u sv. Mikuláše a po modlitbě Otčenáš a Zdravas popfála i místnímu duchovnímu správci. I tady stál zástup věrných věřících a u dveří již koledníky očekával pan děkan, kanovník dr. Zdeněk Mareš, a generální vikář kanovník Adolf Pintří.

Po kolednickém kolečku a několika písničkách (pan děkan se totiž nenechal jen tak lehce ostrouhat) pak předal koledníkům úhlednou krabici nejspíše s dobově populárním nápojem (fernet). Ale ouvej, ta krabice byla příliš těžká i na šéfa koledníků... No, a jak už tomu bývá, čert nikdy nespí, a ten vzadu (generální) po-

radil, aby si to koledníci raději zkontrolovali. A stalo. Buď vůle tvá... Pan děkan se nepřestával divit. Ten satanáš to zaměnil za zkameněliny z právě rekonstruované katedrály. Ale co, proč lámat hůl. Třeba to hoši v muzeu udají za dobrý bakšiš a zítra je nebude tolik bolet hlava.

Asi by to bylo příliš banální takto skončit. Dobrých duší je pořád ještě dost. A polepšili se i oba hostitelé. Když zpoza dveří pan děkan vyvolil větší balení toto nefalšovaného, pak generální zpod šosu přidal závdavek. A ještě položil všetečnou otázku, cože hoši budou dělat o páté postní neděli (letos 25. března). A to bylo slovo do prance. Koledníci museli přidat ještě další kolečko, zazpívat „Ten doudlebský kostelíček“ a pan generální slíbil, že určitě zase přijede.

Pátá neděle postní má totiž podle lidové zvyklosti název Smrtná/Smrtelná. V Doudlebech bývala slavena jako „Černá“, spojená s jarní poutí a právě před rokem tuto tradici při příležitosti 1030 let od první písemné zmínky o obci zase obnovili. Mši svatou tam celeb-roval právě P. A. Pintří. Dříve se v té době již na oltářích zahalovaly kříže jako tradice sahající až do starokřesťanských počátků života církve. Podle křesťanské liturgie mají věřící vážně rozjímat o utrpení a smrti Krista na kříži. V lidovém prostředí se v tento den odbyval zvyk vynášení „smrtky“, který představoval symbolické vyhnání pozůstatků nečistých sil zimy z lidských příbytků. Z počátku 17. století je tento zvyk doložen také v Praze.

František Růžicka, České Budějovice

Lidová pranostika nám i v dnešní době technického pokroku, kdy „veksluje“ ručičkami hodin sem a tam v domněnku, že něco ušetříme, připomíná rčení „Na Hromnice o hodinu více“, což se váže k odedávným zákonům přírody, že světla a tím i denního času skutečně přibýlo. Umíme s ním ale opravdu dobře hospodařit?

Druhý den měsíce února má svoji patronku sv. Hedelogu z 8. století, dceru franckého krále, která byla zakladatelkou kláštera ve Würzburgu a byla nazývána matkou chudých. V církevním kalendáři jsme dříve slavili svátek Očišťování Panny Marie - Hromnice. Je to lidové označení svátku, který prošel řadou proměn. Původně se nazýval „hypapanté“, tj. setkání starce Simona s Pánem. V současné liturgii ho známe jako Uvedení Páně do chrámu. V tento den se světily svíce, které si věřící odnášeli do svých příbytků, aby je ochraňovaly v čase bouří, živelných nepokojů, pomáhaly u nemocných, ale také, aby u nich doma neměl žádné moci ďábel. „Protož, když hřímá, sluší se je rozžít“ - říká traktát Tomáše ze Štítného.

O hodinu více

Ale co my v době dnešní, tolik uspěchané? Mnozí ještě pamatujeme, že vánoční doba dříve končila právě až tímto svátkem. Podle současné liturgie již svátkem Zjevení Páně (Tři králové). Nepřipravili jsme se sami o část

radostné vánoční nostalgie? Radosti, kterou spatřujeme ve zrození Světla a přes zažehnuté hromničky přenášíme až k velikonočnímu paškálu. Vždyť světlo a oheň patřily od pradávna k symbolům spojeným s představou boje dobra a zla. Svíce přece znamenají v katolické liturgii i světlo k osvícení národů. Naši

Pokračování na 16. straně.

A Duch ho vyvedl na poušť...

**Postní duchovní obnova na Klokotech
s P. Stanislavem Brožkou**

24. 3. 2012 (sobota)

14.30-16.00 - přednáška a diskuze v Emauzích

16.00-17.00 - možnost zpovědi v kostele

17.00 - mše svatá

*Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti P. Marie Neposkvrněné*

Pokračování z 15. strany.

předkové dávali zapálenou hromničku do rukou umírajícího, nebo se stavěla vedle jeho lože. Na mnohých venkovských staveních hospodář obcházel s posvěcenou hromničkou včelí úly, aby měly hojnost medu a byly chráněny před zloději.

I další únorový den je ve znamení zapálených svící. Svátek sv. Blažeje nám připomíná biskupa z pontského města Sebasty (Megalopolis), který byl popraven při pronásledování křesťanů roku 316. Byl nejen duchovním pastýřem, ale také výtečným lékařem. Legenda vypráví o uzdravení hochy, kterému v hrdle uvízla rybí kost. Především ve východní církvi ho ctili jako ochránce před krčnými chorobami, což se přeneslo i do našeho prostředí. Tento úkon známe jako přikládání zkřížených posvěcených svící pod bradu věřících s krátkou přimluvou za ochranu od nemoci i všeho zla. Nesmíme zapomenout, že sv. Blažej byl také patronem počasí.

Snad se nám to hodí právě teď, když je venku vskutku třeskutá zima, a tak některé lavice v našich kostelech zejí prázdnotou. V kostele sv. Prokopa na Starém Městě jsme se pochlubili přímo starokřesťanskou tradicí - svíce svatoblažejského požehnání byly přikládány zapálené (s předchozím upozorněním). A o následující neděli (5. v mezidobí) projevil pochopení s mrznoucími ve starobylém kostele zase celebující pan profesor Skalický, který místo obvyklého biblického výkladu, při krátké promluvě zadal svým dušičkám „domácí úlohu“ - porovnat a zamyslet se nad počátkem modlitby Otče náš a prvních třech ustanovení Desatera. Jaká moudrost zkušeného biblisty, který využil textu prvního čtení z knihy Job - „Což nejsou svíce údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka?“ Přidáte se také svou osobní cestou za Světlem?

František Růžička, České Budějovice

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TŘEBOŇ

zve na jednodenní

DUCHOVNÍ OBNOVU

v sobotu velikonoční

14. dubna 2012

Přednáší P. Lev Eliáš, OFM Cap.

začátek v 9 hod. na děkanství
zakončení mši sv. od 14 hod.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Dětský karneval

V neděli 5. února proběhl v Emauzích další ročník již tradičního Dětského maskárního karnevalu, který zorganizovaly Stáňa Rybníčková a Veronika Tomášová. Připravily pro děti krásné odpoledne plné her, tance a soutěží.

Vše začalo již úderem třetí hodiny odpolední, kdy přišel brouk popleta s velmi smutnou kytičkou – a rozveselit kytičku byl první úkol pro všechny masky. Každá maska mohla přijít a kytičku pohladit. Ruku k dílu přiložili princezny, čarodějnice, motorkář, malá žirafa, řemeslník, modelka, několik motýlků, drsný pistolník, kuchařka a dokonce i ušmudlaný čert. Vše se v dobré obrátilo a mohl začít pravý maskární rej. Tančilo se a soutěžilo s plným nasazením a dokonce i tatínkové a maminky si v jedné hře zasoutěžili – také s nasazením. Pro každého výherce byla připravená malá odměna, a protože soutěží bylo opravdu hodně, vyhrál téměř každý.

Na závěr se rozpoutala diskotéka a kolem 18 hodiny jsme se rozešli k domovům. Nezbyvá než poděkovat za pěkné odpoledne a už pomalinku sprádat plány, za co půjdeme příště.

Mgr. M. Candra

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST SUŠICE

zve

21. 3. 2012 v 19 hod.

do kostela sv. Václava v Sušici

na

BENEFIČNÍ DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

MORAVSKÉ PAŠIJE

výtěžek bude použit na opravu fary

VSTUPENKY:

na místě 200 Kč,
v předprodeji 150 Kč

MĚKIS Sušice a Kašperské Hory

„Modlitební triduum Modliteb matek“ na Klokotech

*Zveme všechny, kdo se chtějí
s námi modlit za své děti
a za všechny děti, které to potřebují,
za naše rodiny a naše farnosti*

v pátek 30. 3. v 15.45 hod. v Emauzích
odprošujeme Pána za naše hříchy;
po mši krátká adorace v kostele

v sobotu 31. 3. v 15.45 hod. v Emauzích
modlíme se za ty, kteří ubližují
nám a našim dětem;
po mši krátká adorace v kostele

v neděli 1. 4. v 15 hod. v kostele
Budeme chválit Pána a děkovat mu
za vše, co udělal v našich životech.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Altrichter Michal - Události ze života víry
Máme alergii na fráze, mluvíme-li o víře? Jak mělce často třeba vyslovujeme slovo radost! Text se pokouší formou otázek a odpovědí, které někdy již v terénu zazněly, vynést na povrch jednu z takových zkušeností: jak znovu uchopit to, co je tak zásadní – plněji uvěřit

Refugium, brož., 238 s., 170 Kč

Balík Jan - Diecézní centra života mládeže
Kniha zachycuje historii vzniku Diecézních center života mládeže (DCŽM) a formuluje jejich spiritualitu, která je založena na společenství. Na základě poznatků z dějin spirituální teologie a studia osvědčené metody oratoří porovnává realitu s tradicí církve, především se zdůrazňováním bratrského společenství při výchově mladých lidí. Na základě analýz a hodnocení praxe DCŽM autor dospívá k formulaci podmínek pro vznik, činnost a rozvoj nových DCŽM.

Paulínky, váz., 383 s., 355 Kč

Kodet Vojtěch - Novéna k Panně Marii

Novéna může sloužit jako pomůcka k osobní i společné modlitbě před mariánskými svátky, ale také před životními rozhodnutími nebo jako přímluvná modlitba v situaci něčí nouze. Základ tvoří text Písma sv., předložený k modlitebnímu čtení a následnému rozjímání.

Karmelitánské nakl., brož., 70 s., 49 Kč

Prekopová Jiřina - Prvorozené dítě

Psychologické výzkumy ukazují, že pořadí, ve kterém se děti rodí, významně ovlivňuje rozvoj jejich osobnosti. Zvláště to platí o prvorozených – pokud se narodí další sourozenci, musí se vzdát své role „jedináčka“ a rozdělit se o přízeň a lásku rodičů.

Portál, brož., 159 s., 225 Kč

Suchá Jitka - Skupinové hry pro cvičení paměti v každém věku

Kniha obsahuje praktický popis různých skupinových her na procvičení kognitivních funkcí jak u dětí různého věku, tak u dospělých. Hry jsou rozděleny do jednotlivých kapitol, podle toho, jaká kognitivní funkce je převážně procvičována, jedná se o hry, pro něž je potřeba alespoň menší skupinka účastníků.

Portál, brož., 127 s., 199 Kč

Šmahel František - Basilejská kompaktáta

Tam, kde ztroskotaly válečné výpravy pod znaméním kříže, mělo uspět vyjednávání. V příběhu deseti listin tzv. basilejských kompaktát, jimiž bylo v červenci 1436 na jihlavském náměstí mnohaleté vyjednávání uzavřeno, je dějinné drama osvětleno z dvojího úhlu pohledu.

Nakl. Lidové noviny, brož., 182 s., 169 Kč

Špidlík Tomáš, Ambros Pavel - Svatí Cyril a Metoděj mezi námi

Sborník Centra Aletti je věnován životu a poslání Cyrila a Metoděje: zpřístupňuje zásadní kardinálovsky studie. Úvodní text Pavla Ambrose a nejnověji zpracovaná cyrilometodějská bibliografie z let 1990-2011 užitečně seznamují čtenáře se současnou diskuzí nad otázkou dědictví otců.

Refugium, brož., 249 s., 200 Kč

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Milan Píša, Strašín, oslaví 6. 4. 2012 sedmdesáté narozeniny.

P. Vendelín Zboron, Velhartice, oslaví 26. 3. 2012 padesáté páté narozeniny.

P. Mgr. Jiří Čepel, OMelit., Vodňany, oslaví 7. 4. 2012 padesáté narozeniny.

Prof. PaedDr. Martin Weis, Th. D., Dubné, vyučující na Teologické fakultě JU v Č. Budějovicích, oslaví 9. 4. 2012 padesáté narozeniny.

P. Mgr. Ivo Valášek, Soběslav, oslaví 13. 4. 2012 padesáté narozeniny.

P. Mgr. Jaroslav Šmejkal, České Velenice, oslaví 15. 4. 2012 padesáté narozeniny.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Ing. Tomáš Rádl, SDB, České Budějovice, oslaví 3. 4. 2012 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Do Hospice za kulturou * za sportem * za poznáním

21. 4. (sobota)

Konference VII. Den hospicové paliativní péče s tématem Léčit, neléčit, léčit... (městské divadlo Prachatice)

19. 5. (sobota) v 10 hod.

Vytrvalecký běh pro hospic Prachatická hospicová desítka

19. 6. (úterý) v 16 hod.

Divadlo Fígl: O chaloupce z perníku - představení pro děti v parku hospice

29. 6. (pátek) 14-17 hod.

Den otevřených dveří v hospici pro veřejnost (Zlatá stezka)

srpen

Kytarový koncert prof. Štěpána Raka v parku hospice

6. 9. (čtvrtek) v 16 hod.

Divadlo pro děti a dospělé v parku hospice - Teatr Viti Marčíka

7. 9. (pátek) v 17 hod.

Babouci - benefiční koncert nejstarší jihočeské dechovky v parku hospice

10. 9.

Slavnostní otevření Domova matky

Vojtěchy + den otevřených dveří pro veřejnost (Mons. P. Posád, ing. M. Kalousek – ministr financí, Ing. Jan Bauer – poslanec aj.)

19. 10. (pátek) v 19 hod.

Spirituál kvintet - benefiční koncert pro hospic (městské divadlo Prachatice)

1. 11. (čtvrtek) v 8 hod.

Zahájení provozu Domova Matky Vojtěchy - otevření pro klienty

Neumannova 144, 383 01 Prachatice
www.hospiept.cz, tel. 388 311 726

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Jaro Křivohlavý - HOŘET, ALE NEVYHOŘET

Nadšení, iniciativa a láska patří k nejkrásnějšímu, co v životě můžeme prožít. Stává se, že počáteční nadšení začne opadat, iniciativa ochabovat a láska uvadat. Jde o jev, který je označován jako „vyhoření“. Kniha pojednává o tom, jak se syndrom vyhoření projevuje, jaké má fáze a hlavní příznaky. Autor-zkušený psycholog radí, co dělat, abychom nezdravým přístupem předčasně neztráceli jak chuť k dobrému dílu, tak ochotu investovat do mezilidských vztahů.

Brož., 175 str., 189 Kč

Maxime Egger - SPIRITUALITA STARCE SILVÁNA

„Prorocká postava, nejautentičtější mnich 20. století, zpěvák Božího milosrdenství“ – tak bývá označován stařec Silván z hory Athos, mnich ruského původu (1866-1938). Jeho žák archimandrita Sofronij zpřístupnil veřejnosti světcův životopis a spisy, takže už v minulém století zasáhly a proměnily životy mnoha lidí, a to i za hranicemi pravoslavné církve.

Brož., 83 str., 109 Kč

Jan Twardowski - POKLAD

Příběhy k prvnímu svatému přijímání

Známý polský kněz a literát přibližuje dětem tajemství eucharistie pomocí zajímavých příběhů; citlivě jim pomáhá vstoupit do svátostného života. Navazuje na milost křtu a zdůrazňuje, co je potřebné, aby člověk prožíval sv. přijímání s vírou: úžas, radost, trpělivé očekávání, čas na přípravu, ale i soucit se slabostí druhého. Neklade přehnaný důraz na očekávání mimořádné události, ale připravuje na osobní setkání s Kristem. Ilustrace: Markéta Laštuvková.

Váz., 99 str., 159 Kč

Hana Pinknerová - KUCHYŇSKÉ POHÁDKY - dotisk

Známá autorka nabízí dětem vlnivé a vtipné pohádky s výchovnými prvky a důrazem na harmonické soužití rodiny, vědomí vlastní jedinečnosti a hodnoty. Hrdiny knihy jsou obyčejné věci, s nimiž se dítě běžně setkává v kuchyni. Text svými obrázky doplnila Klára Kubešová.

Váz., 85 str., 195 Kč

Lloyd C. Douglas - ROUCHO - dotisk

Setnina vojáka Marcella dostala za úkol ukrážovat Ježíše; po splnění úkolu mu případně Kristovo roucho. Marcellus s tímto podivným za, s nímž přijímá od císaře Tiberia nový úkol: jako konfident má do Říma podávat zprávy o vznikajících křesťanských společenstvích. Ale ani vyzvědač nezůstane vůči novému učení nečejný...

Brož., 424 str., 295 Kč

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenášejí).

* Během celé postní doby vás na Proglasu zve-me k **pobožnostem křížové cesty**. Naladíte každou středu a pátek po zprávách v 15.00.

* V sobotu 17. 3. od 17.00 přispěje do vysílání českobudějovické studio Jan Neumann. S hostem pořadu prof. Martinem Weisem, církevním historikem, hovoří redaktor Petr Pospíšil o **reformách 2. vatikánského koncilu** z pohledu církevních tajemníků v komunistickém Československu. Pořad je natočen u příležitosti výročí padesáti let od zahájení sněmu.

* Magazín pro maminky nebo tatínky na rodičovské dovolené, **Kafemlýnek**, nabízí k poslechu pořad zaměřený na Neviditelné bolesti. V úterý 20. 3. od 9.30 bude hostem Ivany Horákové psychoterapeuta Tatjana Horká, aby odkryla, jaká trápení se skrývají v dětské duši a jak jim pomoci na světlo. Pozorujete, že se vaše dítě něčím dlouhodobě trápí a dosud nevíte čím? Rádi byste mu pomohli a byli nablízku, ale nevíte jak? Host pořadu vám určitě poradí. Prostor dostanou také samy děti - těšíme se na jejich básničky, písničky a říkanky, které uslyšíme v živém vysílání. Představíme vám také křesťanské kurzy Alfa.

* Téměř hodinové vysílání pro mladé, zvídavé posluchače, **Barvínek**, nabízíme k poslechu vždy v úterý od 16.00 s reprízou v sobotu od 9.30. Po telefonu si můžete zariskovat 20. 3. Jak se zpívá Zpěváčkovi – takový je titul pořadu 24. 3. Další Biblická povolání – Soudce, si přiblížíme 27. 3. Co měli na starosti starozákonní kněží, si povíme 3. 4. Kilimandžáro společně pokoříme 10. 4. Jak dopadla česká expedice na známou africkou pětitisícovku? O tom povyprávějí horolezci-amatéri P. Josef Prokeš z Českých Budějovic a P. Vladimír Záleský ze Žďáru nad Sázavou.

* Ve středu 21. 3. v 16.00 vás na Radiu Proglas čeká speciální vydání pořadu **Než zazvoní zvonec**. Přineseme totiž dokument z natáčení tohoto pohádkového seriálu. Uslyšíte rozhovory s herci, scénáristou, režisérem a dalšími tvůrci pořadu. Prohlédneme si kulisy a interiéry. Nebudou chybět ani ukázky z jednotlivých dílů a poodkryjeme mnohá tajemství pohádkové říše.

* Dva rozhovory s tvůrci dosud nejrozsáhlejšího dokumentárního filmu věnovaného obdivuhodnému polskému papeži nabízí k poslechu pražské studio Kristián ve čtvrtek 22. 3. Pořadem s názvem **Jan Pavel II. - Hledal jsem vás** provází od 22.00 redaktorka Kateřina Štěpánková.

* Večer Zeleného čtvrtka byl pro Ježíše z Nazareta jedním z nejtěžších v Jeho životě. Byl smutný až k smrti. Prožíval úzkost, která ho mučila. Abychom mohli pochopit Ježíšův přirozeně lidský strach, potřebujeme se podívat zpět. Evangelia nám totiž ukazují také Ježíše, který prochází středem davu, jenž ho chce kamenovat, nebo vyhánění kupce z chrámu a pře se se zákoníky a farizeji. Tématu se přiblížíme na Zelený čtvrtek 5. 4., kdy přesně o půlnoci vysíláme pořad nazvaný **Ježíš a statečnost**.

* O den později, na Velký pátek 6. 4. připravuje opět olomoucké studio Radim pořad **Ježíš a pravda**. Redaktor Marek Chvátal se zeptá, „Co je pravda?“, stejně jako se ptal Pontius Pilát Ježíše, když měl rozhodnout o Jeho životě nebo smrti. Pilátova otázka je reakcí na schválně provokativní Ježíšův výrok: „Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě.“ Pohled na velkopáteční kříž vzbuzuje pocit zmaru. Jakoby se Ježíš narodil a přišel na svět, aby všechno skončilo tragicky, nešťastně. Jenomže celoživotní Ježíšovo vydávání svědectví pravdě s křížem počítá. A nejen s křížem, i se vzkříšením. Co je tedy ona pravda? Více opět od 0.00.

* Na Bílou sobotu spočinulo mrtvé tělo Ježíše v hrobě. Je to den zvláštního „Božího odpočinku“. A také den náročného mlčení. Ztratili jsme milovanou osobu. Lidský rozum nedovoluje doufat, že se k nám vrátí. Kdyby mohl, řekl by Ježíš: „malověrní, což nevíte, že je psáno...“ Přestože by mohl, mlčí. Proč? Snad Ho lépe pochopíme, když se podíváme na Ježíše, který odcházel do samoty a mlčení se modlit, který třicet let žil v ústraní veřejného života, který se narodil jako nemluvně a Maria s Josefem Ho museli naučit mluvit. Naladte si vysílání s titulem **Ježíš a mlčení** na Bílou sobotu 7. 4. znovu od půlnoci.

* Titul našeho čtyřdílného velikonočního cyklu se uzavírá v neděli 8. 4., kdy se zamyslíme nad tématem **Ježíš a Boží sláva**. Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých. Díky Jeho věrnosti, pokore a především lásce byla zlomena pouta nenávisti člověka vůči Bohu. Boží sláva září naplno a my už se zase smíme nechat touto slávou osvěcovat. O Boží slávě vyprávují i nebesa, jak praví žalmista. Bylo ji možné zahlédnout ještě před Velikonocemi. V Ježíšově životě se začala projevat při obětování v chrámu, při křtu v Jordánu, proměnění na hoře a podle evangelisty Jana i na samotném kříži. To vše připomene opět v čase od 0.00.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem: Velikonoce

Rozjímání pro každého, kdo touží každý den vstoupit do modlitby a nechat se vést úryvky z Písma svatého a duchem té které liturgické doby.

Měkká vazba, 408 str., 240 Kč

Anselm Grün - Sedm kroků do života

Autor nás provází sedmi dny Svatého týdne. Každý ze sedmi „kroků“ je nejprve uveden představením evangelního úryvku z liturgie daného dne a ten je pak postaven do souvislosti s jedním z Ježíšových výroků na kříži. Evangelní texty jsou pokaždé nahlíženy ve světle každodenních zkušeností a ústí do konkrétních postojů a zcela osobní modlitby.

Brož., 128 str., 165 Kč.

Příběhy o svatých (DVD)

Život a svědectví víry 20 světců určené pro děti a navíc 4 příběhy ze života sv. Františka jako bonus. Krátká vyprávění jsou vhodná jako výchozí bod pro katechezi a jako inspirace pro povídání v rodinném kruhu o životě z víry.

Animovaný film, český dabing, 100 min, 190 Kč.

Vstanu a půjdu k svému Otci

Svatost smíření a příprava na ni. Jaký je smysl zpovědi? Jak se připravit? Jaké biblické texty mohou člověka vést? Jak svátost smíření probíhá?

Leporelo do kapsy, 8 Kč.

Jan Pavel II. - Teologie těla

Soubor promluv Jana Pavla II. přednesených během prvních pěti let jeho pontifikátu. Svatý otec v nich postupně odhaluje vizi manželství a lidské lásky v Božím plánu. Vrací se až na práh lidské historie, aby ukázal tento plán v jeho prvotní podobě.

Dotisk, váz., 592 str., 380 Kč.

Ceny u těchto třech titulů jsou zaručeny jen při objednávce přímo u Paulínky.

TIP MĚSÍCE BŘEZNA: „POSTNÍ PUTOVÁNÍ“

* **Křížová cesta s apoštolem Pavlem:** „<http://paulinky.cz/obchod/detail/Krizova-cesta-s-apostolem-Pavlem>“ (v březnu za 45 Kč);

* **Drobná beletrie - Lotr po pravici:** „<http://paulinky.cz/obchod/detail/Lotr-po-pravici-1>“ (v březnu za 90 Kč);

* **Výklad liturgických textů Svatého týdne - Od večere ke kříži:** „<http://www.paulinky.cz/obchod/detail/Od-vecere-ke-krizi-1>“ (v březnu 119 Kč).

Netradiční křížová cesta

Ježíš setkává plačící ženy

Ježíš byl svlečen ze šatů

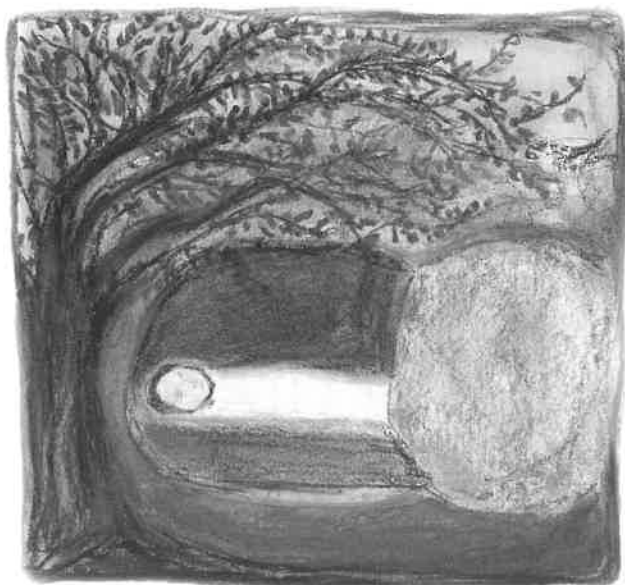
Ježíš je přibit na kříž

Ježíš umírá na kříži

Ježíš byl snat z kříže

Ježíš byl položen do hrobu

Netradiční křížová cesta

Ježíš vstal z mrtvých!

Postní modlitba sv. Efréma Syrského

Pane a Vládce mého života,
odezeň ode mne ducha lenivosti, mocichtivosti
a prázdných řečí.

Daruj mne, tvému služebníku, ducha čistoty,
pokory a lásky.

Ano, Pane a Králi,

daruj mi vidět vlastní hříchy
a neodsuzovat svého bratra,
neboť ty jsi požehnaný na věky věků, amen.
Bože, buď milostiv mě hříšnému.
Bože, očisti moje hříchy a smiluj se nade mnou.
Mnohokrát jsem zhřešil, Pane, odpust mi.